

Arrest

nr. 277 490 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op X 1989 in X, Edo State, Nigeria en verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. Uw native naam is O..

U woonde in Eboriaria met uw ouders en uw zus. U maakte uw middelbaar af en werkte als kapper. In 2009, wanneer u 20 jaar was, verhuisde u omdat uw vader beschuldigd werd de dochter van uw oom gedood te hebben of op zijn minst er een rol te hebben gespeeld.

Samen met uw ouders en zus vertrok u daarom naar Konduga, Borno State, waar uw vader een vriend had. Uw vader overleed datzelfde jaar, maar u bleef in Konduga wonen. In Konduga had u uw eigen kapperszaak.

In de avond van 11 februari 2014 viel Boko Haram uw dorp aan. U was op dat moment in uw kapperszaak. U zag de aanval niet gebeuren, maar hoorde mensen die riepen dat het dorp werd aangevallen door Boko Haram. U vluchtte weg en keerde pas terug wanneer het stil was. Uw moeder en zus waren thuis en overleden tijdens de aanval. U belde naar een vriend van uw vader, M.. Hij woonde in Lagos en wou u helpen. Drie dagen na de aanval vertrok u met de bus naar zijn woning waar u verbleef tot uw vertrek uit Nigeria. M. regelde uw visum en paspoort. Eind februari 2014 verliet u Nigeria met het vliegtuig en trok naar Turkije.

U verbleef bijna drie maanden in Istanboel, maar vertrok dan naar Griekenland. U vroeg daar internationale bescherming aan in augustus 2014, maar u ontving een negatieve beslissing in 2015. U vroeg daarna asiel aan in Duitsland in juli 2016, maar kreeg een weigeringsbeslissing. U vertrok uit Duitsland en woonde even in Frankrijk alvorens naar België te komen in augustus 2020 waar u internationale bescherming aanvraagde op 12 januari 2021.

Om uw verzoek om internationale bescherming te staven, legde u verschillende internetartikels voor met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Nigeria.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Nigeria, te hebben verlaten omdat het land niet veilig is en u vreest te worden gedood door elke terroristische groepering.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van eventuele terugkeer naar uw land.

Op een verzoeker rust de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht vereist bovendien dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande dat u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht (notities persoonlijk onderhoud dd. 28 maart 2022 (hierna NPO), p. 2, 16), blijkt niet uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerd vijfjarig verblijf in Konduga alsook aan uw aanwezigheid tijdens de aanval op het dorp door Boko Haram op 11 februari 2014 – wat de aanleiding van uw vlucht uit Nigeria zou zijn geweest

Vooreerst kunnen enkele opmerkingen gemaakt worden omtrent uw beweerd verhuis van uw geboorteregio (in Edo State) naar het dorp Konduga (in Borno State) in 2009. U verklaart voor het CGVS dat u samen met uw familie naar deze plaats in het noorden van Nigeria verhuisde na een dispuut tussen uw vader en diens broer.

U verklaart dat een nicht (de dochter van uw oom) van u om het leven kwam (door ziekte) en dat men uw vader beschuldigde (spiritueel) betrokken te zijn geweest in dit overlijden (zie NPO, p.8-9). Uiteindelijk

zou uw familie beslist hebben jullie woonplaats te verlaten. Gevraagd waarom uw familie besliste naar het noorden van Nigeria te verhuizen – een toch instabiele overwegend islamitische regio – verklaart u dat uw vader er een vriend had (zie NPO, p.9). Behalve de naam van deze vriend, 'Mister Ebanke', kan u echter niets over deze vriend vertellen wat erg vreemd is aangezien deze persoon de reden zou zijn geweest waarom uw vader besloten zou hebben naar Konduga te gaan samen met zijn gezin. Gevraagd op welke manier jullie naar Konduga trokken – in 2009 – komt u ook niet verder dan vaag te stellen dat jullie per bus gingen (zie NPO, p.9). Zo heeft u verder geen idee hoe lang deze reis naar het noorden van het land zou geduurd hebben. Het is vreemd dat u niet meer (doorleefd) kan vertellen over de beslissing van uw vader naar het noorden te verhuizen – noch over de verhuis zelf - aangezien deze beslissing toch een ernstige impact op uw persoonlijke leven en dat van uw familie had. **Deze vaststelling doet dan ook al de eerste vragen rijzen omtrent uw beweerde verhuis in 2009 naar Borno State** Bovendien kan ook nog aangevuld worden dat u evenmin meteen overtuigende verklaringen aflegt over de problemen die uw vader met diens broer – uw oom – zou hebben gehad – na het beweerde overlijden van uw nicht in 2009 – wat de aanleiding zou zijn geweest van jullie vertrek uit Edo State. U komt hier niet verder dan te stellen dat uw vader beschuldigd werd 'spiritueel' te zijn betrokken bij de (natuurlijke) dood van uw nicht.

De twijfels over uw beweerde verhuis naar Konduga worden **ten tweede** verder bevestigd door uw verklaringen voor de Duitse asielinstanties in het kader van uw aldaar ingediende verzoek om internationale bescherming. Zoals blijkt uit het opgevraagde Duitse asieldossier (toegevoegd aan het administratieve dossier), verklaarde u in Duitsland immers dat u in Borno State geboren bent en dat u er heel uw leven gewoond zou hebben (tot uw vertrek uit het land). **De vaststelling dat u in België een manifest andere verklaring aflegt over uw beweerde periode in Borno State – u verklaart in België immers in Edo State te zijn geboren en slechts vijf jaar in Konduga te hebben gewoond – doen de twijfels enkel toenemen over uw beweerde levensperiode in Borno State.**

Ten derde werd uw verblijf in Konduga afgetoetst aan uw vertrouwelijkheid met de geografisch-administratieve omgeving van het dorp. Zo wordt vastgesteld dat u Konduga hoegenaamd niet geografisch kan situeren. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt om Konduga in Nigeria te situeren, komt u niet verder dan te stellen dat het in het noorden van Nigeria ligt in Borno state (zie NPO, p.16). Gevraagd om wat meer concreet aan te geven waar Konduga precies is gelegen in Borno State, komt u weer niet verder dan te zeggen dat het in Maiduguri ligt, in Borno State (zie NPO, p.16). Nogmaals gevraagd waar in Borno state precies het dorp Konduga ligt – in het zuiden, noorden,... - geeft u uiteindelijk aan dat u het niet weet (zie NPO, p.14). **U slaagt er met andere woorden niet in om het dorp Konduga – waar u tussen 2009 en 2014 zou hebben gewoond – te situeren in de noordelijke Borno State.** Nadien wordt u eveneens gevraagd hoever Konduga van de hoofdstad Maiduguri ligt – in tijd – maar ook hier kan u niet op antwoorden (zie NPO, p.15). **Nochtans mag verwacht worden van een volwassen man die vijf jaar in dit dorp zou hebben gewoond – en die vanuit Edo State naar deze plaats zou zijn verhuisd (per bus) – dat hij deze plaats op zijn minst (geografisch) kan situeren in de regio waarin dit dorp is gelegen.** U komt echter niet verder dan vaagweg te stellen dat het om een dorp gaat dat in het noorden is gelegen in Borno State. Verder verwijst u naar Konduga als een dorp gelegen in de local government area (LGA) Maiduguri terwijl het in feite om een dorp gaat in de LGA met gelijke naam Konduga (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook situeert u het secretariaat van de LGA Konduga in Maiduguri en niet in het dorp Konduga. Wanneer er vervolgens gevraagd wordt naar LGA's rondom Konduga, kan u geen enkele van de negen grenzende LGA's opsommen (NPO, p. 17). Ook slaagt u er niet in de directe omgeving van het dorp te omschrijven. Verder is het vreemd dat u geen kennis blijkt te hebben van de rivier, Ngadda, die nochtans vlak langs het dorp Konduga stroomt (NPO, p. 18). Ook bent u evenmin in staat om dorpen in de nabije omgeving van Konduga op te sommen en geeft u aan dat u de namen niet meer kan herinneren (NPO, p. 16, 17). **Uw kennis over Konduga is bijgevolg zo goed als onbestaande te noemen. U kan het dorp amper tot niet situeren in Borno State, kent geen omliggende dorpen of regio's, en bent niet eens op de hoogte van de rivier die vlakbij het dorp stroomt.**

U toont zichzelf evenmin vertrouwd met de **klimatologische elementen**. Zo stelt u dat het regenseizoen in maart of april start (NPO, p. 18). Dit staat in fel contrast met de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat het regenseizoen zich vooral in juli en augustus concentreert.

Ook over de **demografische gegevens** bent u niet overtuigend en legt u incorrecte verklaringen af omtrent de plaatselijke bevolking. Zo verklaart u dat de belangrijkste etnische groepen Hausa en Suri zijn (NPO, p. 18). Deze laatste werd echter niet teruggevonden. Bovendien vergeet u merkwaardig genoeg hierbij de meest voorkomende bevolkingsgroepen te vernoemen waaronder de Kanuri, Wandala, Shuwa Arabisch, Maffa en Putai (zie administratief dossier). Ook wanneer er gevraagd wordt naar de gangbare

taal in Konduga slaagt u er niet in de voornaamste talen, Shuwa Arabisch, Kanuri, maffa en Wandala te vermelden (NPO, p. 18). U weet verder te vertellen dat de voornaamste vorm van levensonderhoud landbouw (met name yam plantages) is in Konduga wanneer u hiernaar gevraagd wordt (NPO, p. 18). Nochtans, uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het dossier, blijkt dat het vooral gaat om visboerderijen, gierst, en sorghum.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u hoegenaamd niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk de laatste vijf jaar voor uw vertrek naar Europa gewoond te hebben in Konduga, in de staat Borno. Er kan namelijk redelijkerwijs verwacht worden van iemand die zo lang woonachtig was in het dorp, er werkte als kapper en tevens zijn moeder af en toe hielp op haar plantage, toch over een basiskennis beschikt van de geografische, klimatologische en demografische kenmerken – wat in dit geval overduidelijk niet het geval is. Nochtans is het geven van een duidelijk beeld van uw werkelijke herkomstregio en uw eerdere verblijfplaatsen van cruciaal belang voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan internationale bescherming. Uw veelvuldige en frappante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw verblijf in Konduga op fundamentele wijze.

Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan uw verblijf in Konduga, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaarde vrees voor Boko Haram in Konduga – en uw bewering dat u en uw familie er in februari 2014 het slachtoffer zouden zijn geworden van een grootschalige aanval door Boko Haram. Wat dit laatste betreft kan bovendien opgemerkt worden dat uw verklaringen betreffende uw beweerde aanwezigheid tijdens de specifieke aanval op 11 februari 2014 in Konduga door Boko Haram evenmin overtuigend zijn – wat enkel verder uw ongeloofwaardige verblijf in dorp bevestigt.

Ten eerste kan u geen doorleefde details geven waaruit zou blijken dat u effectief de bewuste aanval zou hebben meegemaakt in Konduga. U slaagt er niet in om te zeggen naar waar u precies rende om zich te verstoppen of hoe lang u daar bleef (NPO, p. 22). Wanneer u gevraagd wordt naar de algemene setting, zoals met hoeveel ze het dorp aanvielen, welke wapens ze gebruikten of waar de aanval begon, blijft u steeds op de vlakte en moet u vaak het antwoord schuldig blijven. Ook wanneer er u gevraagd wordt naar de nasleep van de aanval, zoals wat er met de gewonden gebeurde, bent u niet in staat te antwoorden (NPO, p. 23). Ook dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de aanval niet stroken met de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie zich in het administratieve dossier zich bevindt. Uit deze informatie blijkt immers dat er 39 doden vielen en dat naast huizen, ook de school en de voornaamste moskee in brand werden gestoken (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook waren er militairen aanwezig op het moment van de aanval, maar slaagden zij er niet in Boko Haram te verdrijven. U verklaarde daarentegen dat er 62 doden vielen en dat de scholen en moskee niet in brand werden gestoken, en de Nigeriaanse autoriteiten niet aanwezig waren tijdens de aanval (NPO, p. 23, 24). Wanneer u gevraagd wordt of uw dorp, Konduga, nog eerder of later is aangevallen door Boko Haram, blijft u een antwoord schuldig. Het Commissariaatgeneraal beschikt echter over informatie dat het dorp enkele malen aangevallen is geweest tussen september 2013 en januari 2014 (zie administratief dossier). Ook kon u geen enkel dorp in de nabijheid noemen die eveneens het slachtoffer werden van aanvallen door Boko Haram. U spreekt enkel over Jos (NPO, p. 27). Nochtans ligt deze stad meer dan 600km verwijderd ligt van Konduga – buiten Borno State. **Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat uw kennis over de aanval op 11 februari 2014 bijzonder schaars is en bovendien tegenstrijdig aan de beschikbare landeninformatie wat uw aanwezigheid bij de aanval onderuit haalt.** Het is daarenboven bijzonder opvallend dat iemand die vijf jaar gewoond zou hebben in Konduga geen weet heeft over andere, voorgaande aanvallen in die periode.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat uw kennis over Boko Haram in het algemeen zeer beperkt is. Wanneer er u gevraagd wordt naar de leiders van Boko Haram spreekt u over Yusuf, die volgens u nog steeds de leider is (NPO, p. 26). Verder verklaart u dat Boko Haram actief is sinds 2011 (NPO, p. 26). Wanneer gevraagd wordt of het één grote organisatie is of opgesplitst is in meerdere facties, slaagt u er niet in om te antwoorden (NPO, p.27).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat sinds 2016 Abou Mosab alBarnaoui de leider is van de organisatie en dat Boko Haram reeds actief was sinds 2002. Echter, gezien het belang hiervan kan minstens worden verwacht dat u beter op de hoogte zou zijn over de terroristische organisatie. **Gezien uw gebrekkige kennis en uw vage en inconsistente verklaringen over de aanval zelf, dient er te worden vastgesteld dat uw aanwezigheid in Konduga tijdens de aanval van 11 februari 2014 ongeloofwaardig wordt geacht.** Deze pertinente vaststelling bevestigt verder in het algemeen de geloofwaardigheid van uw beweerde vijfjarige verblijf in Konduga.

Tot slot dient er te worden opgemerkt dat er cruciale inconsistenties zijn met het relaas dat u aan de bevoegde asielinstanties van Duitsland meedeelde. Zoals eerder aangehaald verklaarde u in Duitsland afkomstig te zijn van Borno State en de Wandala etniciteit te bezitten – terwijl u in België aanhaalt in Edo State te zijn geboren en tot de gelijknamige etnische groep te behoren. Wanneer u hierop gewezen wordt, verklaart u dat ze u verkeerd begrepen hadden in Duitsland en u Wandala spreekt en begrijpt. Nochtans wanneer er eerder gevraagd werd naar uw talenkennis en specifiek naar uw communicatie met de lokale bevolking in Konduga, gaf u dit nergens aan (NPO, p. 10, 18). Hiermee geconfronteerd, geeft u aan zich niet alles te kunnen herinneren. Nochtans mag er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt. **Uw tegenstrijdige verklaringen voor de Duitse en Belgische asielinstanties – op cruciale aspecten in uw asielrelaas – bevestigen enkel de (algemene) geloofwaardigheid van het door u naar voren gebrachte levensverhaal en asielrelaas.**

Verder dient nog te worden vastgesteld dat u reeds vijf maanden illegaal in België verbleef alvorens u besloot een verzoek om internationale bescherming (VIB) in te dienen. U verklaart voor het CGVS niet te weten waarom u zo lang wachtte om een VIB in te dienen (NPO, p.5). Er kan echter redelijkerwijs worden verwacht van iemand die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk erna, zich wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. De vaststelling dat u na uw aankomst in België nog vijf maanden wachtte alvorens zich aan de melden bij de bevoegde asielinstanties en dit enkel deed na een politie controle, toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees.

Er kan verder opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratieve dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>, duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Er kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld. U overtuigde niet uw verblijf in Konduga alsook uw aanwezigheid tijdens de aanval van Boko Haram in het dorp op 11 februari 2014 aannemelijk te maken. Uw tegenstrijdige verklaringen bij de verschillende asielinstantie (Duitsland en België) en uw beperkte kennis over Boko Haram ondermijnen de geloofwaardigheid verder, net als uw laattijdig verzoek om internationale bescherming.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen bovenstaande motivering niet. U legde deze documenten voor om de algemene situatie in Nigeria aan te kaarten, maar vormen geen bewijs van enige persoonlijke vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 ("vluchtelingenconventie")

- schending van artikel 17 kb 11 juli 2003

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiele motiveringsplicht".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

4. In eerste instantie stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing dat er geen geloof zou kunnen gehecht worden aan het vijfjarig verblijf van verzoeker in Konduga en zijn aanwezigheid tijdens de aanval op het dorp door Boko Haram op 11 februari 2014. Deze aanval vormde de aanleiding voor verzoeker om zijn land van herkomst te verlaten.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen haalt hiertoe vier redenen aan, dewelke vermeld worden in de bestreden beslissing.

In eerste instantie stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing als volgt: [...]

In antwoord hierop, merkt verzoeker op dat de verhuis naar het dorp Konduga (in Borno State) in het jaar 2009 gebeurde na een beslissing hiertoe door de vader van verzoeker. Verzoeker is hierover steeds eenduidig geweest dat dit geen eigen, persoonlijke beslissing betrof. Verzoeker vertelde dit eveneens tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 2 februari 2021 (gedurende de behandeling van de Dublin-procedure). De gelijklopende verklaringen van verzoeker doorheen deze verschillende interviews op verschillende tijdstippen doorheen zijn verzoek tot internationale bescherming, wijzen op de waarachtigheid van zijn verklaringen. Bovendien benadrukt verzoeker dat de beslissing werd genomen door zijn vader. Hij heeft verteld welke de beweegredenen hiertoe waren en op welke wijze zij de verplaatsing maakten.

Uit deze verklaringen blijkt dat het aannemelijk is dat verzoeker in 2009 - temeer doordat de interviews van verzoeker dateren van meer dan 12 jaar nadien, waardoor details verloren gaan - verhuisde naar het dorp Konduga (in Borno State).

In tweede instantie verwijst het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen naar de verklaringen die verzoeker zou hebben afgelegd tijdens zijn verzoek tot internationale bescherming in Duitsland. In de bestreden beslissing wordt hierover gesteld als volgt: [...]

De verzoekende partij wijst er tevens op dat dit aangehaalde door verweerder het voorwerp had moeten uitmaken van een confrontatie met de verzoekende partij om de zaak voldoende te onderzoeken.

Artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt [...]. Dit artikel werd ingevoegd door artikel 11 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt aan de asielzoeker dienen voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken.

Dit blijkt niet het geval te zijn. Evenmin wordt verklaard waarom dit niet mogelijk is geweest.

Bovendien wijst verzoeker erop dat getrouwde verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn verblijfplaats in Nigeria. Hij vertelde steeds, consequent, wat zijn geboorteplaats was, waar hij eerder verbleef en dat hij verhuisde in 2009 tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Vervolgens stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat verzoeker onvoldoende kennis zou hebben van de geografisch- administratieve omgeving van het dorp Konduga, hetgeen hij betwist. In de bestreden beslissing wordt gesteld: [...]

In aansluiting bij het voorgaande, meent het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat verzoeker eveneens in gebreke zou zijn gebleven om zijn kennis over de klimatologische en demografische elementen voldoende te uiten: [...]

Verzoeker meent evenwel dat hij, naar best vermogen, duiding heeft gegeven over de plaats waar hij verbleven heeft. Hoewel zijn kennis op zich beperkingen vertoont, meent verzoeker dat hij - gelet op zijn persoonlijke achtergrond en de langdurige periode dat hij de regio en het dorp ondertussen verlaten heeft - voldoende heeft kunnen toelichten wat de omstandigheden zijn van de regio en het dorp waar hij verbleef. Verzoeker meent dan ook dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hiermee onvoldoende heeft rekening gehouden.

5. In tweede instantie, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat er "evenmin" geloof kan worden gehecht aan de vrees van verzoeker voor Boko Haram in Konduga en de vrees die verzoeker heeft geuit dat hij en zijn familie in februari 2014 het slachtoffer zijn geworden van een grootschalige aanval van Boko Haram.

In de bestreden beslissing wordt hiertoe aangegeven als volgt: [...]

Verzoeker benadrukt dat hij ter goeder trouw is, waarvan de geuite twijfel over een aantal zaken waarover hij ondervraagd werd een onderdeel uitmaakt.

Indien verzoeker op een leugenachtige wijze zijn persoonlijke situatie zou willen vertellen, kan namelijk worden aangenomen dat verzoeker zich niet op zijn onwetendheid zou beroepen, maar wel (direct) een antwoord zou hebben verteld dat hij had voorbereid over de gebeurtenissen die zich hadden afgespeeld.

Algemeen mag worden aangenomen dat iemand die de waarheid niet spreekt, zich goed (beter) voorbereid. Er mag tevens algemeen worden aangenomen dat een leugenaar zich niet direct op zijn onwetendheid beroept, maar op zijn geconstrueerd verhaal dat hij voordien - met het oog op het persoonlijk onderhoud - heeft voorbereid.

Verzoeker heeft naar best vermogen een antwoord proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker (zoals zijn intellectuele capaciteiten) en de verstreken tijdsperiode sinds het vertrek van verzoeker uit Konduga en Nigeria. Deze achtergrond van verzoeker wordt ten onrechte niet betrokken bij het gemaakte oordeel over de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Verzoeker heeft verder uiteengezet welke vrees hij heeft bij een terugkeer naar Nigeria. Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud toegelicht wat hij heeft meegemaakt, andermaal binnen de mogelijkheden die hij heeft (zijn persoonlijke situatie). Dit benadrukt de waarachtigheid van het asielrelaas van verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen in de bestreden beslissing wordt vermeld.

6. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus haar ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker.

De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming."

2.2. In zijn aanvullende nota van 11 augustus 2022 verwijst verweerder middels URL naar "EASO Nigeria Security Situation" van juni 2021 en "EASO Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers vijfjarig verblijf in Konduga, Borno State, Nigeria, noch aan zijn voorgehouden aanwezigheid aldaar tijdens een aanval van Boko Haram op 11 februari 2014.

De motivering van de bestreden beslissing is gebaseerd op volgende elementen:

- verzoekers verklaringen over de voorgehouden verhuis naar Konduga, Borno State in 2009 kunnen niet overtuigen;
- verzoeker legde voor de Duitse asielinstanties manifest andere verklaringen af over zijn beweerde periode van verblijf in Borno State dan voor de Belgische instanties;
- verzoekers kennis over geografische, administratieve, klimatologische en demografische elementen aangaande (de omgeving van) Konduga is ondermaats;
- aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verblijf in Konduga, kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn verklaarde vrees voor Boko Haram in Konduga;
- verzoekers kennis over de aanval van Boko Haram in Konduga op 11 februari 2014 is bijzonder schaars en bovendien tegenstrijdig met beschikbare landeninformatie;
- verzoekers kennis over Boko Haram in het algemeen is zeer beperkt;

- verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af over zijn geboorteplaats en etniciteit voor de Belgische en Duitse asielinstanties;
- verzoeker wachtte na aankomst in België nog vijf maanden alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen en deed dit bovendien slechts na een politiecontrole, wat de ernst en geloofwaardigheid van zijn vrees ondermijnt.

Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas en vijfjarig verblijf in Konduga, Borno State voorafgaand aan zijn vlucht uit Nigeria, het uiten van persoonlijke vergoelijkungen, het benadrukken van zijn consequente verklaringen aangaande zijn geboorteplaats en verhuis in 2009, het wijzen op zijn goede trouw en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. In het verzoekschrift houdt verzoeker vol dat hij in 2009 verhuisde naar het dorp Konduga in Borno State en benadrukt hij dat dit een beslissing van zijn vader uitmaakte. Dat dit geen eigen, persoonlijke beslissing van verzoeker betrof, kan niet verschonen dat verzoeker niet weet waarom zijn familie besliste om naar het – eerder instabiele en overwegend Islamitische – noorden van Nigeria te verhuizen, evenmin doorleefd kan vertellen over de verhuis zelf en bovendien geen overtuigende verklaringen aflegt aangaande de aanleiding van deze verhuis, met name de problemen van verzoekers vader met zijn broer. In navolging van verweerder dient opgemerkt dat de beslissing van verzoekers vader om naar het noorden te verhuizen een ernstige impact had op verzoekers persoonlijk leven en dat van zijn familie, zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker deze verhuis zou kunnen toelichten, wat niet het geval is. Hieruit volgt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker geschetste verhuis van Edo State naar Borno State in 2009.

6. Daar waar in de bestreden beslissing wordt gewezen op verzoekers strijdige verklaringen voor de Belgische en Duitse asielinstanties aangaande zijn periode van verblijf in Borno State, meent verzoeker dat hij hiermee diende geconfronteerd te worden en voert hij een schending aan van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het gehoor zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Bovendien is het niet ernstig van verzoeker om verweerder te verwijten dat de kans niet werd geboden om de tegenstrijdigheden te verhelderen doch vervolgens over deze tegenstrijdigheden zelf niet de minste verdere duiding te geven, hoewel hij hiertoe de kans heeft middels onderhavig verzoekschrift.

Voor zover verzoeker wijst op zijn consistente verklaringen inzake zijn geboorteplaats voor de Belgische asielinstanties, kan dit geen afbreuk doen aan zijn afwijkende verklaringen dienaangaande voor de Duitse asielinstanties.

In dit verband kan erop worden gewezen dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers “specifieke informatie” conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers strijdige verklaringen aangaande zijn geboorteplaats en periode van verblijf in Konduga bij de Belgische en Duitse asiendiensten ondermijnen wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden verblijf in Konduga in Borno State.

7. Verzoeker meent in het verzoekschrift dat hij naar best vermogen duiding heeft gegeven over de plaats waar hij verbleven heeft, alsook over de gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in Konduga, en dat hij – gelet op zijn persoonlijke achtergrond (zoals zijn intellectuele capaciteiten) en de langdurige periode dat hij de regio en het dorp verlaten heeft – voldoende heeft kunnen toelichten over zijn regio en dorp.

Te dezen dient vastgesteld dat verzoeker geen toelichting geeft over zijn “*persoonlijke achtergrond*” of “*intellectuele capaciteiten*”, noch op welke wijze en in welke mate deze een invloed zouden hebben op zijn verklaringen over zijn beweerde dorp van herkomst, Konduga, en de gebeurtenissen die de aanleiding vormen voor zijn vertrek uit Nigeria.

Van verzoeker, die beweerdelijk vijf jaar lang in Konduga woonde, er een kapperszaak had en hielp op de plantage van zijn moeder, kan wel degelijk verwacht worden dat hij correcte, gedetailleerde en doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen over zijn eigen leven en leefomgeving, *quod non*. Verzoekers gebrekkige en *quasi* onbestaande kennis van geografische, klimatologische en demografische elementen van Konduga volstaat geenszins om zijn voorgehouden vijfjarig verblijf in Konduga in Borno State aannemelijk te maken.

Tevens is van een verzoeker om internationale bescherming redelijk te verwachten dat hij de gebeurtenissen die volgens hem de aanleiding waren van zijn vertrek uit Nigeria doorleefd kan toelichten. Deze elementen hebben immers geleid tot een belangrijke wijziging in verzoekers levensloop, met name dat hij zijn land heeft verlaten naar een voor hem onbekende bestemming. Dat deze feiten zich reeds lang geleden voordeden, doet hieraan geen afbreuk. Verzoekers beperkte en met algemene informatie strijdige verklaringen aangaande de aanval van Boko Haram op 11 februari 2014, zijn onwetendheid over andere aanvallen van Boko Haram in Konduga en zijn ondermaatse kennis aangaande Boko Haram in het algemeen ondermijnen wel degelijk de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (internetartikelen inzake de algemene situatie in Nigeria) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet blijkt uit voorgaande dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voorafgaand aan zijn vertrek uit Nigeria in Konduga, Borno State heeft verbleven. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad echter niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten.

Volledigheidshalve verwijst de Raad naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing, alsook naar de analyse van de veiligheidssituatie en beschikbare informatie in de aanvullende nota van verweerder van 11 augustus 2022, waaruit blijkt dat er actueel in hoofde van verzoeker geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Blijkens deze analyse van de veiligheidssituatie in Nigeria in de aanvullende nota van 11 augustus 2022, is er zeker in de meerderheid van de deelstaten van Nigeria geen mate van willekeurig geweld dat dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Voor burgers in Nigeria is er actueel geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS